

prima instanță: V. Hadîrca
instanța de apel: M. Guzun, I. Cotruță, N. Simciuc

nr. 3ra-798/17

ÎNCHEIERE

20 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componentă:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iuliana Oprea
Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Asociația producătorilor de conserve „Speranța - Con”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Asociației producătorilor de conserve „Speranța - Con” împotriva primarului orașului Edineț cu privire la anularea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Asociația producătorilor de conserve „Speranța - Con” și menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La 15 aprilie 2015, Asociația producătorilor de conserve „Speranța - Con” a depus cerere de chemare în judecată împotriva primarului orașului Edineț cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că în cadrul examinării legalității Hotărârii Guvernului nr. 666 din 2 septembrie 2013, cu privire la acordarea titlului de parc industrial SRL „Eco-Garant” și modificarea destinației unui teren, Asociația producătorilor de conserve „Speranța - Con” prin demersul nr. 13-01/89 din 30 decembrie 2015 a solicitat copiile documentelor anexate la cererea depusă la Ministerul Economiei al RM pentru obținerea titlului de parc industrial, a copiilor actelor de elaborare, avizare și coordonare a proiectului hotărârii, precum și copia procesului - verbal al ședinței Guvernului Republicii Moldova.

Indică că prin scrisoarea nr. 1446-19 din 15 ianuarie 2016, Cancelaria de Stat a transmis copiile documentelor solicitate.

Ulterior, prin scrisoarea nr. 04/3-199 din 19 ianuarie 2016, Ministerul Economiei al RM a remis copia setului de acte, care nu erau deținute de Guvernul Republicii Moldova.

Susține că examinând actele prezentate, a constatat că unul din actele care au stat la baza constituirii Parcului Industrial Edineț a fost dispoziția primarului

raionului Edineț nr. 290 din 5 august 2013 cu privire la operarea unor modificări în planul urbanistic general al orașului Edineț, care consideră că este un act administrativ ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței.

Astfel, la 15 februarie 2016, Asociația producătorilor de conserve „Speranța - Con” a expediat în adresa primarului raionului Edineț și Consiliului orașenesc Edineț, cererea prealabilă prin care a solicitat anularea dispoziției Primarului raionului Edineț nr. 290 din 5 august 2013, ca fiind adoptată cu încălcarea normelor imperative ale legislației în vigoare, la care însă nu a primit niciun răspuns.

Consideră că primarul orașului Edineț a emis dispoziția nominalizată cu încălcarea legislației în vigoare care stabilește competența la emiterea unor asemenea acte administrative, deoarece, deși în dispoziția nr. 290 din 5 august 2013, nu este indicat expres, expunerea pct. 1 din dispoziția nominalizată denotă cu certitudine că de facto, prin actul administrativ contestat s-a dispus transferul terenului agricol cu suprafața de 17,8989 ha, care este identificat în Registrul bunurilor imobile sub nr. cadastral 4101101022, din extravilanul localității în intravilan.

În susținerea afirmațiilor expuse, a făcut trimitere la nota informativă și proiectul hotărârii Guvernului RM cu privire la acordarea titlului de parc industrial SRL „Eco-Garant”, în care este indicat expres că prin dispoziția primarului raionului Edineț nr. 290 din 5 august 2013 s-a modificat Planul Urbanistic Zonal cu includerea terenului destinat amplasării Parcului Industrial Edineț din extravilan în intravilanul orașului.

Totodată, un alt act administrativ, care în opinia sa confirmă intenția ilicită a primarului orașului Edineț de a schimba categoria terenului cu nr. cadastral 4101101022 din extravilan în intravilan, îl constituie însăși Hotărârea Guvernului nr. 666 din 02 septembrie 2013, unde în pct. 2 este indicat că se modifică categoria de destinație a terenului agricol cu suprafața de 17,8989 ha cu numărul cadastral 4101101022 situat în intravilan, proprietate publică a raionului Edineț, cu trecerea în categoria de terenuri destinate industriei, transporturilor, telecomunicațiilor și cu alte destinații speciale, în legătură cu crearea infrastructurii tehnice și de producție a Parcului Industrial Edineț.

Potrivit textului normativ, la data adoptării Hotărârii Guvernului nr. 666 din 2 septembrie 2013, terenul respectiv ar fi fost situat în intravilan, deși acesta până în prezent figurează în Registrul bunurilor imobile ca fiind amplasat pe adresa orașul Edineț, extravilan.

Având în vedere argumentele expuse, se poate constata cu certitudine că prin dispoziția nr. 290 din 5 august 2013, primarul orașului Edineț, a încercat să modifice categoria terenului pe care urma să fie amplasat Parcul industrial Edineț, din extravilan în intravilan, iar, pe de altă parte, această dispoziție a fost considerată insuficientă, deoarece Oficiul cadastral teritorial Edineț nu a efectuat modificările de rigoare a înscrierilor din Registrul bunurilor imobile.

Consideră că dispoziția nr. 290 din 5 august 2013 cu privire la operarea unor modificări în planul urbanistic general al orașului Edineț a fost emisă de primarul

orașului Edineț cu încălcarea normelor legale și contrar competenței stabilite și anume contrar art. 8, art. 9 și 43 alin. (1) din Codul funciar.

Mai mult, potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile, terenul cu nr. cadastral 4101101022 este amplasat în extravilan, astfel că nu poate fi administrat de autoritățile publice locale ale orașului Edineț, deoarece conform art. 42 Cod funciar, doar terenurile din intravilan se află în administrarea autorităților administrației publice locale, în asemenea condiții primarul orașului Edineț nu era în drept să dispună asupra modificării perimetrului urbanistic al localității ce constituie prerogativă a Consiliului raional Edineț și să dispună trecerea unui teren din categoria extravilan în categoria intravilan, atribuție ce ține de competența Guvernului Republicii Moldova, deoarece vizează modificarea perimetrului localității.

Consideră că sunt relevante și trimiterile la normele legale, făcute în dispoziția nr. 290 din 05 august 2013, cu scopul de a întemeia actul administrativ contestat, or, acestea, de asemenea atestă necompetența primarului orașului Edineț de a propune și de a aproba modificările planului urbanistic general al localității.

Potrivit normelor legale instituite de Legea privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului nr. 835-XIII din 17 mai 1996, la care face trimiterea însuși primarul orașului Edineț, competența la aprobare a modificărilor documentației de urbanism revine Consiliului orașenesc și nu primarului orașului.

Mai mult, asemenea modificări urmează să fie elaborate la propunerea și după primirea Avizului general emis de autoritatea administrației publice centrale pentru urbanism și amenajare a teritoriului, însă acesta lipsește.

De competența primarului orașului, potrivit art. 29 alin. (1) al Legii nr. 436 din 28 decembrie 2006, ține doar asigurarea elaborării planului general de urbanism și a documentației de urbanism și amenajare a teritoriului, însă le aprobă consiliul local.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor Legii contenciosului administrativ, Legii privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului și a Legii privind administrația publică locală, art. 5-7, 28, 33, 38, 56, 60, 85, 166 – 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, anularea dispoziției primarului orașului Edineț nr. 290 din 05 august 2013 cu privire la operarea modificării în planul urbanistic general al orașului Edineț ca fiind ilegal în fond și emis contrar prevederilor legale.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 2 august 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2017, a fost respins apelul declarat de Asociația producătorilor de conserve „Speranța – Con” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 23 martie 2017, Asociația producătorilor de conserve „Speranța – Con” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată și hotărârea primei instanțe considerându-le ilegale și neîntemeiate.

Obiectează că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept care atestă dreptul de a contesta actul administrativ.

Remarcă că actul administrativ contestat vizează modificarea statutului terenului cu destinație agricolă cu suprafața de 17,8989 ha, în legătură cu amplasarea Parcului Industrial Edineț, fapt ce implică executarea construcțiilor cu destinația lor precizată, din domeniul industrial.

Invocând prevederile art. 33 lit. (a) din Legea privind protecția mediului înconjurător, art. 37 alin. (1), 59 din Constituția RM susține că aceste prevederi legale consacră și garantează, în mod expres, atât dreptul fundamental al omului la un mediu sănătos, cât și îndatorirea corelativă ce revine oricărei persoane, inclusiv autorităților publice locale, de a proteja și ameliora mediul, tocmai ca o garanție specială a acestui drept.

Remarcă că schimbarea destinației terenului din agricol în teren destinat industriei este în mod incontestabil susceptibil să afecteze negativ mediul înconjurător, la fel ca și populația care locuiește în zonă, deoarece terenul respectiv este amplasat în intravilanul localității, în mod cert actul administrativ contestat este de natură să cauzeze un impact negativ asupra mediului înconjurător.

Apreciază ca neîntemeiate constatările instanței de apel privind faptul că Asociația producătorilor de conserve „Speranța-Con” nu ar fi arătat care este dreptul lor încălcat prin actul administrativ contestat, precum și că acesta nu ar avea un impact asupra mediului înconjurător.

Astfel, consideră că instanța de apel a încălcat prevederile art. 373 alin. (6) CPC și a dat o interpretare eronată normelor de drept material prevăzute de Legea contenciosului administrativ și în mod greșit a concluzionat că Asociația producătorilor de conserve „Speranța-Con” nu ar fi probat dreptul încălcat prin actul administrativ contestat.

În context, menționează că instanțele de judecată, au aplicat eronat prevederile art. 26 din Legea contenciosului administrativ și nejustificat au concluzionat asupra lipsei temeiurilor de anulare a actului administrativ contestat.

Subliniază că de către instanțele ierarhic inferioare au fost aplicate eronat și normele care stabilesc atribuțiile administrației publice locale făcând referire la prevederile art. 14 alin. (2) lit. (o), 29 alin. (1) lit. (s) din Legea privind administrația publică locală.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 9 februarie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d.123), iar careva date despre recepționarea acesteia de către recurent la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2017, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Asociația producătorilor de conserve „Speranța - Con” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Asociația producătorilor de conserve „Speranța – Con”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Asociația producătorilor de conserve „Speranța - Con” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Asociația producătorilor de conserve „Speranța - Con” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ala Cobăneanu